

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci proti obvinenému **M. S.** pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného pred 1. januárom 2006, na neverejnom zasadnutí 13. augusta 2013 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 3. júna 2010, sp. zn. 6 To 32/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. S.** sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trnave (ďalej len krajský súd) podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obžalovaného **M. S.** proti rozsudku Okresného súdu Trnava (ďalej len okresný súd) zo 7. novembra 2007, sp. zn. 5 T 90/2006.

Rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný **M. S.** uznaný v bode I/ za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 5 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 v časti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a v bodoch 2/, 3/ z pokračovacieho trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. účinného od 1.1.2006, na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

ako živnostník podnikajúci pod obchodným menom **M. S. - P.** so sídlom na H.H. v T., ako dodávateľ dňa 20.9.2004 vystavil zálohovú faktúru na dopravu cukru a licenciu č. X. na sumu 174.000,-Sk pre odberateľa spoločnosť **I., a. s. B.,** , ktorá bola dňa 23.9.2004 touto

spoločnosťou uhradená na jeho účet č. X. a tieto použil pre svoje potreby, následne dňa 24.9.2004 so spoločnosťou I.D., a.s. B., odštepny závod S., T. uzavrel Zmluvu o obchodnej spolupráci na rok 2004 č. 75/1/25/2004 s prílohou, ktorou sa zaviazal dodávať kryštálový cukor s tým, že kúpna cena mu bude uhradená na základe faktúry ním vystavenej až podľa skutočne dodaného tovaru. Za účelom zabezpečenia záväzku spoločnosti I., a.s. vyplývajúceho zo zmluvy na základe žiadosti tejto spoločnosti dňa 28.9.2004 H., a.s. B. vystavila bankovú záruku č. 24ZV109 na sumu 30.000.000,-Sk s platnosťou do 28.10.2004 v prospech obžalovaného ako živnostníka podnikajúceho pod obchodným menom M. S. – P. - o poskytnutie ktorej obvinený dňa 22.10.2004 požiadal H., a.s. B. napriek tomu, že už v čase vystavenia faktúry vedel, že odberateľovi cukor nikdy nedodá, obchodovanie s ním len predstieral, na obchodovanie s touto komoditou nemal licenciu a ani o jej udelenie nepožiadaval, čím spoločnosti I., a.s. B. spôsobil škodu vo výške 714 000,- Sk a v prípade vyplatenia bankovej záruky by spoločnosti I., a.s. B. spôsobil škodu vo výške 30.000.000,-Sk,

v bode 2/

dňa 23.3.2001 v T. na ulici H.H. ako spolupracovník spoločnosti I., a.s. B. po uzavretí zmluvy o odkúpení akcií I., a.s. č. D 109400-001 s klientom P. K. od neho prevzal sumu 50.000,-Sk, tieto nevložil na účet spoločnosti X., a.s., v dôsledku čoho zmluva nenadobudla účinnosť, tieto si ponechal pre vlastnú potrebu, poškodenému po jeho urgenciách dodatočne vrátil sumu 10.000,-Sk, čím poškodenému P. K. spôsobil škodu vo výške 40.000,-Sk,

v bode 3/

dňa 20.12.2000 v T. na H. ako obchodný zástupca spoločnosti Č., a.s. B. od klienta J. P. prevzal sumu 23.050,-Sk a následne dňa 18.1.2001 prevzal sumu 34.000,-Sk ako vklady na účet stavebného sporenia klienta vedeného v Č., a.s. T., na účet klienta č. X. vložil dňa 27.12.2000 sumu vo výške 3.050,-Sk, dňa 19.1.2001 vložil sumu 34.000,-Sk a zvyšnú čiastku 20.000,-Sk si ponechal pre vlastnú potrebu, čím poškodenému J. P. spôsobil škodu vo výške 20.000,-Sk, ktorá bola poškodenému dodatočne nadeponovaná na jeho účet spoločnosťou Č., a.s. B..

Za to mu bol podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. /účinného do 31.12.2005/ s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. /účinného do 31.12.2005/ uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 /desať/ rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. b) Tr. zák. /účinného do 31.12.2005/ bol pre výkon trestu zaradený do II. (druhej) nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. /účinného do 31.12.2005/ bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci a to:

jedného počítača (výrobné číslo: 03 EX1250 zn. SHSRKCOM)
mobilný telefón NOKIA 6600 + príslušnú telefónnu kartu a zálohovú kartu
mobilný telefón NOKIA 6230 + telefónnu kartu a zálohovú kartu
pečiatku na meno M. S. - P., so sídlom T..

Podľa § 55 ods. 6 Tr. zák. /účinného do 31.12.2005/ vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. /účinného do 31.12.2005/ bol obžalovaný zaviazaný uhradiť škodu spôsobenú spoločnosti I., a.s. B. vo výške 714.000,- Sk.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený písomným podaním obhajcu, doručeným okresnému súdu 7. júna 2013.

Ako právny dôvod dovolania označil, dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia).

Nesprávnosť právnej kvalifikácie tvrdí dovolateľ pri použití ustanovení § 250 ods. 5, § 8 ods. 1 a § 3 ods. 1 a 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006, a to vo vzťahu ku skutku v bode 1 výroku rozsudku okresného súdu.

Vecne potom namieta chyby rozhodnutia, ktoré sú popísané, resp. obsahové zameranie dovolacích námietok je uvedené pri reakcii na tieto námietky v ďalšom texte tohto odôvodnenia.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava i poškodená obchodná spoločnosť I. a.s. navrhli dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) vec predbežne preskúmal podľa § 378 Tr. por. a zistil, že nie je dôvod na odmietnutie dovolania z dôvodov uvedených v § 382 písm. a/, b/ alebo d/ až f/ Tr. por. Zároveň však zistil, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolateľ namieta, že pri skutku v bode 1/ výroku rozsudku okresného súdu sa za pokus považuje len samotná žiadosť „o poskytnutie“ bankovej záruky, čo neznamená žiadosť o jej vyplatenie. Také konanie obžalovaného teda bezprostredne nesmeruje k dokonaniu trestného činu. Nanajvýš by mohlo ísť o nespôsobilý pokus, nakoľko ani podanie žiadosti o vyplatenie by nebolo možné bez predstierania podmienok, ktoré musia byť splnené pre vyplatenie bankovej záruky.

K tomu je potrebné uviesť nasledovné:

Výraz „poskytnutie“ v kontexte skutkovej vety v bode 1/ výroku napadnutého rozsudku nepochybne vyjadruje poskytnutie plnenia z bankovej záruky obvinenému, teda finančnú úhradu zo strany banky na základe žiadosti obvineného, a to na úhradu záväzku zmluvného partnera obchodnej spoločnosti I. a.s. B..

V nadväznosti na uvedené, právna kvalifikácia skutku je z hľadiska dovolateľom tvrdenej (ale nenastalej) aplikačnej chyby správna.

K nespôsobilosti pokusu v dôsledku potreby predstierať splnenie podmienok vyplatenia bankovej záruky dovolací súd dodáva, že záruka bola vystavená bankou (H.) na základe žiadosti spoločnosti I., a.s. v prospech obvineného ako živnostníka, pričom banka sa zaviazala plniť v prospech menovaného na základe jeho výzvy, v ktorej vyhlási, že príkazca (I., a.s.) nesplnil svoje zmluvné záväzky, a to bez skúmania právnych vzťahov, na ktorých sa vec zakladá.

Tieto nadväzujúce skutkové okolnosti dovolací súd neskúma a dôkazy nehodnotí. Je však potrebné konštatovať, že popis dotknutého skutku vo výroku rozsudku nevzbudzuje pochybnosti, že obvinený o plnenie z bankovej záruky požiadal a tým jeho konanie bezprostredne smerovalo k získaniu vlastného prospechu, resp. spôsobeniu škody spoločnosti

I., teda k dokonaniu činu. Nie je žiaden dôvod na konštatovanie nespôsobilosti pokusu, keď žiadosť obvineného bola založená na uzavretej obchodnej zmluve a bankovej záruke.

Dovolateľ namieta, že v popise toho istého skutku chýba okolnosť, k akej sume smerovala snaha (teda pokus) obvineného. V skutku je len uvedené, že v prípade vyplatenia bankovej záruky by obvinený spôsobil poškodenému škodu vo výške 30 000 000 Sk.

Táto námietka rovnako nie je dôvodná.

Skutková veta obsahuje údaj o výške bankovej záruke (30 mil. Sk), údaj o dotknutej žiadosti obvineného, ako aj údaj o výške škody, ktorá by bola spôsobená v prípade poskytnutia plnenia z bankovej záruky, teda 30 mil. Sk. Tým je jednoznačne vyjadrené, že konanie obvineného smerovalo k získaniu práve naposledy uvedenej sumy.

V konečnom dôsledku nie je dôvodná ani námietka argumentujúca zásadou chápania trestnej represie ako „ultima ratio“. Ochrana záväzkových vzťahov má byť teda (ako uvádza dovolateľ) uplatnená predovšetkým prostriedkami občianskeho a obchodného práva a z „neúspechu“ obchodnoprávneho vzťahu nemožno vyvodit' trestnú zodpovednosť voči obchodnému partnerovi.

Tu platí, že obchodnoprávny vzťah má vlastný právny rámeč určený ustanoveniami Obchodného zákonníka a v jeho zmysle (§ 1 ods. 2) subsidiárne aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ak však konaním fyzickej osoby v priebehu dotknutých udalostí dôjde k naplneniu zákonných znakov trestného činu, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a následne súdu vyvodit' trestnoprávnu zodpovednosť postupom podľa Trestného poriadku. Materiálny korektív, ktorý je v preskúmvanej veci daný stupňom spoločenskej nebezpečnosti (§ 3 ods. 1, ods. 2 ods. 4 Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006) je v prípade dotknutého činu nepochybne naplnený v intenzite charakteristickej pre trestný čin. To je predovšetkým určené výškou škody, ku spôsobeniu ktorej konanie obvineného smerovalo, a ktorá je ako škoda veľkého rozsahu i okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby (§ 250 ods. 5, § 88 kvalifikačne použitého zákona).

Podvodné konanie má potom aj občianskoprávny aspekt relatívnej neplatnosti (§§ 49a, 40a Občianskeho zákonníka), ktorého účinky nastávajú aj v prípade obchodnoprávneho vzťahu.

Na základe uvedeného najvyšší súd, rozhodujúc na neverejnom zasadnutí nariadenom v zmysle § 381 Tr. por., odmietol dovolanie obvineného ako zrejme nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. Por.

P o u č e n i e : Proti tomu rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 13. augusta 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková